

Sygn. akt II CNP 68/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2014 r.

skargi S. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P.

z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt II Ca [...]

wydanego w sprawie z powództwa S. T.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w R.

o zapłatę,

1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania,

**2. oddala wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w R.
o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu
przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w P. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 30 października 2012 r. oddalającego powództwo skierowane przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „[...]” w R. o zapłatę kwoty 15.292 zł tytułem zwrotu zwaloryzowanej kaucji mieszkaniowej. Z ustaleń Sądów wynikało, że powód w dniu 10 czerwca 1980 r. zawarł z Fabryką [...] umowę najmu mieszkania funkcyjnego i uiścił kaucję mieszkaniową w kwocie 10.731 zł. Przedsiębiorstwo to w dniu 31 sierpnia 1992 r. umową zawartą w formie aktu notarialnego sprzedało pozwanej Spółdzielni m.in. lokal mieszkalny wynajmowany przez powoda, ale nie przekazało jej uiszczanej przez powoda kaucji. Powód, będący już właścicielem uprzednio wynajmowanego lokalu, ma roszczenie o zwrot zwaloryzowanej kaucji z tym, że podstawy prawnej tego roszczenia nie stanowi art. 48 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 4, poz.27 ze zm.) z uwagi na odesłanie w tym przepisie do ustawy z dnia 12 października 1994 r. o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe, a więc do przepisów, które nie obowiązywały w dacie przekazania lokalu powoda pozwanej a ponadto przepisy te dotyczą przekazania nieodpłatnego lokalu co w rozpatrywanej sytuacji miejsca nie miało. W ocenie Sądu Okręgowego w okolicznościach sprawy nie miał też zastosowania przepis art. 678 § 1 k.c. Zbycie lokalu nie wpłynęło na treść dotychczasowego stosunku najmu łączącego powoda z Fabryką [...]. Nie miało to jednak, jak wskazał Sąd, kluczowego znaczenia w sprawie. Powód kupił bowiem lokal po cenie preferencyjnej, za 12.075 zł, a więc znacząco odbiegającej o aktualnej wartości mieszkania. Zestawienie ceny nabycia i dochodzonej zwaloryzowanej kaucji wskazuje, że jest ona większa od uiszczanej ceny nabycia. Są to więc okoliczności, które wskazują, że „uwzględnieniu żądania sprzeciwiają się zasady współżycia społecznego, o których mowa w art. 5 k.c.”; zatem oddalenie powództwa było prawidłowe.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego złożył powód wskazując, że wyrok jest niezgodny z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 4, poz.27 ze zm.), art. 678 § 1 k.c. oraz art. 391 § 1 w związku z art. 328 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z uzasadnienia Sądu Okręgowego, przytoczonego pokrótce wyżej wyrażnie wynika, że Sąd ten ocenił, iż powodowi przysługuje co do zasady roszczenie o zwrot kaucji, jednakże uwzględnieniu powództwa w stosunku do pozwanej Spółdzielni sprzeciwiają się zasady współżycia społecznego (art. 5 k.c.), czyli realizacja przez powoda jego roszczenia została, w okolicznościach sprawy, poczytana przez Sąd za nadużycie prawa. Wskazane, zatem w skardze przepisy prawa, z którymi, według skarżącego, wyrok jest niezgodny, nie mogły być za takie uznane, w każdym razie za te, które spowodowały niezgodność wyroku z prawem. Biorąc pod uwagę treść art. 424⁴ k.p.c. stanowiącego, że skargę można oprzeć na podstawie naruszeń prawa materialnego lub przepisów postępowania, które spowodowały niezgodność wyroku z prawem, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, nie można, w okolicznościach sprawy, nie dostrzec, że skarżący wnosząc skargą powinien był wskazać art. 5 k.c., jako ten, którego zastosowanie doprowadziło do oddalenia powództwa, a więc, według skarżącego, doprowadziło do wydania wyroku wyrządzającego mu szkodę. Skarga jednak nie zawiera wskazania art. 5 k.c. jako naruszonego. W tej sytuacji skarga musiała być poczytana jako oczywiście bezzasadna co, zgodnie z art. art. 424⁹ k.p.c., prowadziło do odmowy przyjęcia jej do rozpoznania.

Wniosek pozwanej Spółdzielni o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przez Sądem Najwyższym, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, nie podlegał uwzględnieniu. Został on bowiem powiązany wyłącznie z wnioskiem także zgłoszonym, o oddalenie skargi. Podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania przez Sądem Najwyższym stronie, która w odpowiedzi na skargę wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie z jednym, przez siebie

wskazywanym, rozstrzygnięciem (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z dnia 29 marca 2011 r., IV CSK 593/10 i z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, niepubl.).

[aw]

es